

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ XVI ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ

Τήν 2.12.2008 ὁ Ἀποστολικὸς Δελεγάτος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Πάπα εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν, Msgr. Antonio Franco, ἐπεσκέφθη τὴν Α.Θ.Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον τὸν Γ΄ καὶ ἀνεκοίνωσε εἰς Αὐτόν τὴν πρόθεσιν τοῦ Πάπα Ρώμης Βενεδίκτου τοῦ XVI νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀγίαν Γῆν.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἀπήντησεν αὐτῷ ὅτι ὁ Πάπας εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς ἐπίσκεψιν εἰς τὸ πλαίσιον τῆς κρατούσης ἐκκλησιαστικῆς καὶ προσκυνηματικῆς καθεστωτικῆς τάξεως.

Ἐκτοτε ἤρξατο συνεργασία μεταξύ τῆς Προσκυνηματικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδοῦλου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Παρασκευοφύλακος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου Ἰσιδώρου καὶ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Φραγκισκανῶν, κουστωδῶν τῆς Ἀγίας Γῆς τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, καὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ Δελεγάτου, διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον καὶ τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, βάσει τοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ κυρίως ἀπὸ τοῦ 19^{ου} αἰ. καὶ ἐξῆς ἀποκρυσταλλωθέντος προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος.

Συνεχῆς ὑπῆρξεν ἡ συνεργασία τῆς ἐν λόγῳ Προσκυνηματικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα καὶ μετὰ τῆς Ἰσραηλινῆς Ἀστυνομίας, λαβούσης δρακόντεια μέτρα ἀσφαλείας διὰ τὴν προστασίαν τοῦ Πάπα, προσκεκλημένου ὄντος τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπανειλημμέναι ἦσαν αἱ ἐπισκέψεις τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὸν χῶρον τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν κατόπτευσιν καὶ διασφάλισιν τῶν τόπων ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα πρὸς πρόληψιν καὶ ἀποτροπὴν οἰασδήποτε ἐνεργείας εἰς βάρος Αὐτοῦ.

Ὁ Πάπας Βενέδικτος ἦτο ὡσαύτως προσκεκλημένος καὶ τοῦ κράτους τῆς Ἰορδανίας. Ἡ ἄφιξις Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν ἐγένετο πρῶτον μέσῳ τοῦ κράτους τῆς Ἰορδανίας, οὔσης καὶ αὐτῆς τμῆμα τῆς Ἀγίας Γῆς.

Ὁ Ποντίφηξ ἀφίχθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Ἰορδανίας τὴν Παρασκευὴν, 8-5-2009, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄, τοῦ Λατίνου Πατριάρχου κ. Φουάδ Τουάλ καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Εἰς τὰς λοιπὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐν Ἰορδανίᾳ ἐπισκέψεως τοῦ Πάπα, ὡς εἰς τὴν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὸ τέμενος «Βασιλεὺς Χουσεΐν», εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Πανεπιστημίου τὴν πόλιν τῆς Μαδηβᾶς, εἰς τὴν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὰς βυζαντινὰς ἐκκλησίας τοῦ Ὁρους Νεβώ, ἀντεπροσώπευσε τὸ Πατριαρχεῖον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος, ὁ ἐν Ἀμμάν Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτος καὶ ὁ ἐν Μαδηβᾶ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος καὶ Ὑπεύθυνος τῶν ἀραβοφώνων σχολείων τοῦ Πατριαρχείου Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Ἰννοκέντιος.

Ὁ Πάπας ἀφίχθη εἰς τό Ἰσραήλ μέσω τοῦ ἀεροδρομίου Ben – Gurion, τήν πρωίαν τῆς Δευτέρας, 11-5-2009. Κατά τήν ἄφιξιν Αὐτοῦ ὑπεδέχθησαν Αὐτόν ἐκ μέρους τῆς Ἰσραηλινῆς Κυβερνήσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Σιμόν Πέρες καί ὁ Πρωθυπουργός αὐτοῦ κ. Βενιαμίν Νατανιάχου. Ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου ὑπεδέχθησαν Αὐτόν οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας καί οἱ ἀρχηγοί τῶν Χριστιανικῶν Δογμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς. Τόν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ΄ ἀντεπροσώπευσεν ὁ Δραγουμᾶνος τοῦ Πατριαρχείου, Ἱερώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστόδουλος .

Εἰς τάς δηλώσεις Αὐτοῦ, ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ, ὁ Πάπας, συμφώνως πρός τά Μ.Μ.Ε. τοῦ Ἰσραήλ, ἔκαμε λόγον διὰ τήν εἰρήνευσιν μεταξύ Ἰσλάμ καί Ἰουδαϊσμοῦ καί διὰ τό εἰς βάρος τῶν Ἰουδαίων ὀλοκαύτωμα εἰς τόν δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον.

Τήν 16:00 μ.μ. ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, 11-5-2009, ὁ Πάπας ἐγένετο δεκτός εἰς ἐπίσημον ὑποδοχήν εἰς τό Προεδρικόν Μέγαρον ὑπό τοῦ Προέδρου τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ κ. Σιμόν Πέρες. Εἰς τήν ὑποδοχήν αὐτήν ἦτο προσκεκλημένος ὑπό τοῦ Προέδρου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄.

Τήν 17:45 μ.μ., ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, 11-5-2009, ὁ Ποντίφιξ ἐπεσκέφθη τό μνημεῖον Yad -Vashem εἰς τήν δυτικήν Ἱερουσαλήμ, ἀφιερωμένον εἰς τοὺς 6.000.000 τῶν Ἑβραίων, θυμάτων τῆς Χιτλερικῆς μανίας. Ὁ Πάπας κατεδίκασε τό ἔγκλημα τοῦτο, ὡς καί πᾶσαν ἐκδήλωσιν ἀντισημιτισμοῦ, ἀπευχόμενος τήν ἐπανάληψιν τούτου εἰς τό Ἑβραϊκόν γένος καί τήν ἀνθρωπότητα ὅλην.

Τήν 18:30μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας, 11-5-2009, εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου Notre – Dame, προσκυνηματικοῦ κέντρου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας παρά τήν Νέαν Πύλην, ἔλαβε χώραν συνάντησιν τοῦ Πάπα μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καί τῶν ἄλλων θρησκευμάτων, Ἰουδαϊσμοῦ καί Ἰσλάμ.

Εἰς τήν συνάντησιν αὐτήν μετέσχον καί τά μέλη τοῦ Συμβουλίου τῶν θρησκευτικῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, Ἰουδαίων, Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων. Τό νεοσύστατον τοῦτο Συμβούλιον ἔχει ὡς σκοπόν τήν προώθησιν τῆς ἐπιλύσεως τῆς πολιτικῆς κρίσεως μεταξύ Ἰσραήλ καί Παλαιστινίων διὰ τῆς συμβολῆς τῶν ἐκπροσώπων τῶν ὡς ἄνω τριῶν θρησκειῶν. Τά μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου μετέβησαν εἰς τάς Η.Π.Α. ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄ πρό τῆς συναντήσεως τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν εἰς τήν Ἀνάπολιν τῶν Η.Π.Α. τόν Ὀκτώβριον τοῦ 2007. Συντονιστής τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι ὁ Σουηδός κ. Trond Bakkevig. Εἰς τήν ὡς ἄνω συνάντησιν ἐν Notre – Dame ἀντεπροσώπευσε τό Πατριαρχεῖον ὁ Γέρων Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος.

Εἰς τήν προσφώνησιν αὐτῶν ἐν τῇ συναντήσει ταύτῃ, ὁ Πατριάρχης τῶν Λατίνων κ. Φουάδ Τουάλ, ὁ Συντονιστής τοῦ Συμβουλίου θρησκευτικῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἀγίας Γῆς κ. Trond Bakkevig, ὁ Πάπας Βενέδικτος XVI καί ὁ σείχης Ταϊσίρ Ταμίμη ἐτόνισαν τόν ρόλον, τόν ὁποῖον δύνανται νά διαδραματίσουν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τριῶν θρησκειῶν εἰς τήν ἐξεύρεσιν εἰρηνικῆς λύσεως τοῦ προβλήματος μεταξύ Ἰσραήλ καί Παλαιστινίων, λύσεως ἐξασφαλιζούσης τήν ἐλευθερίαν, ἀνεξαρτησίαν,

ἀσφάλειαν καί εὐημερίαν τῶν δύο λαῶν καί τῶν ὁπαδῶν τῶν τριῶν θρησκειῶν, ἥτοι Ἰουδαϊσμοῦ, Χριστιανισμοῦ καί Ἰσλάμ.

Τήν Τρίτην, 12.5.2009, ὁ Πάπας ἐπεσκέφθη τόν ἱερόν χώρον τῶν Μουσουλμάνων Χάραφ – Σιαρίφ, Τέμενος τοῦ Ὑμάρ, ἔνθα ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ Μουφτῆς τῶν Ἱεροσολύμων, σείχης Μουχάμαντ Χουσεΐν. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τό εἰς τήν ἰδίαν περιοχὴν Δυτικόν Τεῖχος τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, τό ἱερώτατον προσκύνημα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ.

Τήν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Λατῖνος Πατριάρχης κ. Φουάδ Τουάλ παρέθεσε τράπεζαν πρός τιμὴν τοῦ Πάπα εἰς τό Λατινικόν Πατριαρχεῖον. Εἰς ταύτην παρεκάθισαν ὡς προσκεκλημένοι ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄ καί ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Πάπας Βενέδικτος XVI ἐτέλεσε λειτουργίαν εἰς τόν Κῆπον τῆς Γεθσημανῆς, εἰς τήν «Κοιλάδα τῶν Κέδρων», μεταξύ τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος καί τοῦ Ὑρους τῶν Ἑλαιῶν.

Τήν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, 13-5-2009, ἐγένετο ὑποδοχὴ τοῦ Πάπα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Μαχμούντ Ἀμπάς-Ἀμποῦ Μάζεν εἰς τὰ παρά τήν Βηθλεέμ Προεδρικά Γραφεῖα τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας. Εἰς ταύτην προσκληθεῖς ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ΄, ἀντεπροσώπευσε τό Πατριαρχεῖον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ποντίφηξ ἐτέλεσε λειτουργίαν εἰς τήν πλατεῖαν τῆς πόλεως Βηθλεέμ, πρό τῆς Δημαρχίας καί τῆς αὐλῆς τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως. Εἰς τήν λειτουργίαν ταύτην ἀντεπροσώπευσε τό Πατριαρχεῖον, παραστάς, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Βηθλεέμ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος.

Μετά ταῦτα, τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, 13.5.2009, περί τήν 3:30μ.μ. ὥραν ὁ Πάπας ἐπεσκέφθη τήν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως. Ὁ Πάπας, εἰσελθὼν, συμφώνως τῷ κρατοῦντι προσκυνηματικῷ καθεστῶτι, ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τῶν Λατίνων εἰς τό Ἅγιον Σπήλαιον, προσεκύνησε, παρόντων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου καί τοῦ Ἐπιτρόπου τῶν Ἀρμενίων.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, 13.5.2009, ὁ Πάπας ἐπεσκέφθη τόν παρά τόν Τάφον τῆς Ραχήλ Παλαιστινιακόν καταυλισμὸν Aida, ἔνθα παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου Ἀμπάς-Ἀμποῦ Μάζεν ἐδήλωσε τὴν συμπαράστασιν Αὐτοῦ πρός τόν Παλαιστινιακόν λαόν καί τόν προσφάτως δεινοπαθήσαντα λαόν τῆς Γάζης καί ὑπεσχέθη νὰ βοηθήσῃ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων εἰς τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ ζητήματος.

Ἡ Πέμπτη, 14^η τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἀφιερῶθη ὑπὸ τοῦ Πάπα διὰ τήν εἰς Ναζαρέτ ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ.

Τὴν Παρασκευὴν, 15^{ην} Μαΐου, ὁ Πάπας ἐπεσκέφθη μετὰ τῆς 36 μελοῦς συνοδείας Αὐτοῦ ὡς ἦτο κατὰ τὴν τάξιν κεκανονισμένον καὶ ρυθμισμένον, τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Μεταξύ τῶν μελῶν τῆς συνοδείας Αὐτοῦ ἦσαν ὁ Καρδινάλιος Tarcisio Bertone, ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τοῦ Πάπα, ὁ Καρδινάλιος Walter Kasper, Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἑνότητος, ὁ Ἀποστολικὸς Δελεγάτος, Msgr. Antonio Franco, καὶ ὁ κουστωδὸς τῆς Ἀγίας Γῆς π. Pierebattista Pizzabala.

Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, κατόπιν ὅλων τῶν προετοιμασιῶν καὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς προηγουμένης νυκτός καὶ τὴν πρωΐαν ὑπὸ τῆς Ἰσραηλινῆς Ἀστυνομίας, ἔλαβε χώραν τὴν 9:15 π.μ. ὥραν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Πατριαρχείου ὑπεδέχθησαν τὸν Ποντίφηκα οἱ Ἱερώτατοι Μητροπολῖται Ναζαρέτ κ. Κυριακὸς καὶ Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καὶ ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, οἵτινες καὶ ὠδήγησαν Αὐτὸν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης τοῦ θρόνου, ἔνθα παρέλαβεν Αὐτὸν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' καὶ ὠδήγησεν Αὐτὸν δεξιόθεν Αὐτοῦ.

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τὸν Πάπαν καὶ ὁ Πάπας Βενέδικτος XVI ἀνταπήντησε τῷ Μακαριωτάτῳ διὰ τῶν προσφωνήσεων (παρατίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς σελίδος).

Μετὰ τὰς προσφωνήσεις ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος προσέφερε τῷ Ποντίφηκι ὠραιοτάτην εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰκονογραφηθεῖσαν διὰ τὰ 2000 ἔτη ἑορτασμοῦ τῆς χριστιανοσύνης καὶ ζεῦγος δικηροτρικῶν.

Ὁ Πάπας Βενέδικτος XVI ἀνταποκρινόμενος ἀμοιβαίως, ἔδωκεν τῷ Μακαριωτάτῳ εἰς πανομοιότυπον πολύτιμον ἔκδοσιν (Facsimilia) εἰκονογραφημένον συναξαρικόν χειρόγραφον τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου ἕως Φεβρουαρίου, συγγραφέν διὰ τὸν βυζαντινὸν αὐτοκράτορα Βασίλειον Β' (976 -1025) καὶ φυλασσόμενον εἰς τὴν Βατικάνειαν Βιβλιοθήκην ὑπὸ τὰ στοιχεῖα, Codex Vat. Graec., 1613, 11^{ον} αἰ.

Εἰς τὴν συνάντησιν ἐν τῷ Πατριαρχεῷ ἦσαν προσκεκλημένοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Δογμάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἰσραηλινῆς Ἀστυνομίας, οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Τμήματος Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Ζιγιάντ Μπάντακ, οἱ Διευθυνταὶ τῆς Ἐπιστροφῆς Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Διπλωματικῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν οἷς ὁ Ἕλλην Γενικὸς Πρόξενος κ. Σωτήριος Ἀθανασίου, μέλη τοῦ ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου καὶ ἐπίλεκτα μέλη ἐκ τῆς Ἰουδαϊκῆς, Μουσουλμανικῆς καὶ Χριστιανικῆς Κοινότητος.

Εὐθὺς μετὰ τὰς προσφωνήσεις καὶ τὸν χαιρετισμὸν ὑπὸ τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ὁ Πάπας ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὸν Ναὸν τῆς

Ἀναστάσεως.

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπεδέχθησαν τὸν Πάπαν ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, τὰ μέλη τῆς Προσκυνηματικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, Γέρων Δραγουμᾶνος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστόδουλος, Γέρων Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Ἀρχιμανδρίτης Ἰσίδωρος Παρασκευοφύλαξ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρμενίων καὶ τῶν Φραγκισκανῶν.

Ὁ Πάπας εἰσελθὼν, ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τοῦ κουστωδοῦ τῆς Ἀγίας Γῆς π. Pierebattista Pizzaballa εἰς τὸ προσκύνημα τῆς Ἀποκαθηλώσεως, ἔνθα προσεκύνησε καὶ ἀκολουθῶς κατευθυνθεὶς πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον ἐτέλεσε πρὸς Αὐτοῦ Δοξολογίαν, ἐν ᾗ παρέστησαν ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου, οἱ ὑποδεχθέντες Αὐτόν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πάπας προσεκύνησε εἰς τὸ προσκύνημα τῶν Φραγκισκανῶν, «Μὴ μοῦ ἄπτου» ἢ Παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς, ἀκολουθῶς δὲ ἀνῆλθε διὰ τῶν βορείων βαθμίδων εἰς τὸν Φρικτὸν Γολγοθᾶν, ἔνθα ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ Ὁρθόδοξος Φύλαξ τοῦ προσκυνήματος καὶ ἔνθα προσηυχήθη καὶ ἦναψε λαμπάδα.

Μετά τὴν ἐν τῷ Ναῷ προσκύνησιν Αὐτοῦ ὁ Πάπας ἐπεσκέφθη τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σιών ὑπερῶν καὶ ἀκολουθῶς μετέβη εἰς τὸ ἐν Τέλλ-Ἀβίβ ἀεροδρόμιον Ben – Gurion, ἔνθα ἐγένετο καὶ ἡ ἐπίσημος τελετὴ ἀποχαιρετισμοῦ διὰ τὴν ἀναχώρησιν Αὐτοῦ πρὸς Ρώμην.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, Παρασκευή, 15 Μαΐου, 2009

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΤΟΥ Γ' ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΠΑΝ ΡΩΜΗΣ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΝ ΤΟΝ ΧVI.

(Ὁ πρωτότυπος λόγος τοῦ Πατριάρχου, ὅστις ἐξεφωνήθη εἰς τὴν Ἀγγλικήν, δημοσιεύθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἔκδοσιν τοῦ ἱστοχώρου).

«Ἀγιώτατε Πάπα Ρώμης Βενέδικτε XVI,

Χριστός ἀνέστη!

Χαιρετίζομεν ὑμᾶς ἐνθέρμως ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου εἰς αὐτὴν τὴν Ἀγίαν Πόλιν, ἡ ὁποία ἔγινε μάρτυς τοῦ πάθους, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ καλωσορίζομεν ὑμᾶς ἐπὶ τῇ πρώτῃ Παπικῇ ἐπισκέψει ὑμῶν εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν. Ἐνθυμούμεθα καλῶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ μακαριστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ προκατόχου ὑμῶν, Πάπα Ἰωάννου Παύλου II, τὸ ἔτος 2000, ὡς καὶ τὸ βαθύ καὶ θετικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ διὰ τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ

εἰρήνην εἰς τὴν περιοχὴν ἡμῶν.

Ὅλοι ὅσοι ἔρχονται εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν - ἀπὸ τὸν ἀνώτατον ἕως καὶ τὸν πλέον ταπεινὸν ἀπλὸν ἄνθρωπον- ἔρχονται ὡς προσκυνηταί. Εἰς τὰ Λατινικά ἡ λέξις διὰ τὸν προσκυνητὴν εἶναι *peregrinus*. Εἰς τὴν ρίζαν αὐτῆς, ἡ λέξις “*peregrinus*” σημαίνει κάποιον, ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπὸ μίαν ἄλλην χώραν. Ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸν Μέγαν Κωνσταντῖνον, πιστοὶ ἄνθρωποι ἐταξίδευσαν πρὸς Προσκυνήματα καὶ Ἁγίους Τόπους εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν καὶ ἀνά τὴν Εὐρώπην.

Καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἡ λέξις διὰ τὸν ὄρον “*peregrinus*” εἶναι «προσκυνητής». Μέ αὐτὴν τὴν λέξιν ἐννοοῦμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος προσφέρει λατρείαν. Ἀκριβῶς, ὅπως οἱ πλεῖστοι τῶν προσκυνητῶν ταξιδεύουν, οὕτω καὶ ὁ σκοπὸς τῆς περιοδείας ἐκάστου προσκυνητοῦ εἶναι ἡ λατρεία εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ.

Ἐρχεσθε ἐνταῦθα, Ἀγιώτατε, ὡς εἶς, ὅπως πολλὰ ἑκατομμύρια ἄλλων ἐκ τῶν παρελθόντων αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἐκφράζει καὶ τὰς δύο ταύτας σημασίας τῆς προσκυνήσεως: ἦλθατε ἔχοντες διανύσει μακρὰν ὁδὸν καὶ ἦλθατε, διὰ νὰ προσφέρετε λατρείαν ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις. Εἴθε ἡ προσκυνηματικὴ ὑμῶν πορεία νὰ εἶναι παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἔλθουν εἰς τοὺς τόπους, ὅπου ἡ ἱερά ἱστορία, ἡ ἱστορία τῆς σωτηρίας, ἐγένετο σὰρξ καὶ ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔλαβον πεῖραν τοῦ θεοῦ εἰς τοὺς λόγους τῶν προφητῶν καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἡ πνευματικὴ «Μήτηρ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν». Ἐνταῦθα τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἀπεκαλύφθη ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἀπ’ αὐτῆς τῆς ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον, διὰ 2000 ἔτη, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ὑπῆρξε μάρτυς τῆς ζωῆς, τοῦ θανάτου καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκομεν νὰ εἴμεθα πιστοὶ εἰς τὴν κλῆσιν τῶν Ἱεροσολύμων ὡς τῆς πνευματικῆς μητρός ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, διατηροῦμεν τὰς οἰκουμενικὰς ἡμῶν συνεργασίας καὶ σχέσεις καὶ προσευχόμεθα καθημερινῶς διὰ τὴν «ἔνωσιν ὅλων», «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως». Ἡ οἰκουμενικὴ πορεία εἶναι μία πορεία θεραπείας τῶν ἀναμνήσεων τοῦ παρελθόντος, ὡς ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἀνάκτησις μιᾶς κοινῆς ζωῆς πίστεως καὶ μαρτυρίας διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Εἴθε ὁ θεὸς νὰ δίδῃ εἰς ἡμᾶς πάντοτε τὴν χάριν νὰ λαμβάνωμεν σοβαρῶς ὑπ’ ὄψιν τὴν δυσκολίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκόμεθα ἐξ αἰτίας τῶν δυσαρέστων διαιρέσεων καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα νὰ πράττωμεν πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα, ὥστε νὰ ὑπερβῶμεν ὅλα ὅσα διαιροῦν ἡμᾶς.

Συνεχίζομεν τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, διατηροῦντες τὰ πανάγια προσκυνήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι πολύτιμα καὶ ἅγια εἰς Ἰουδαίους, Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους ὁμοίως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Χριστιανικὴν Κοινότητα εἰς τὴν εὐρυτέραν ἡμῶν περιοχὴν καὶ τὴν Ἀγίαν Γῆν ἐν γένει, οἱ Ἅγιοι Τόποι εἶναι ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτῆς τῆς Γῆς. Ἡ διακονία αὐτῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ θεία Πρόνοια ἔχει ἐμπιστευθῇ τοὺς Ἁγίους Τόπους, εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν

δυνατότητα νά ἔχουν ὅλοι ἐλευθέραν πρόσβασιν εἰς αὐτά, οὕτως ὥστε ἡ δύναμις τῆς ἱερᾶς ἡμῶν ἱστορίας νά μεταμορφώνη τὰς ζωάς τῶν πιστῶν εἰς τό νά ἀνακαλύπτουν τήν κοινήν ἡμῶν ἀνθρωπίνην φύσιν καί τήν ἀποστολήν ἡμῶν διά τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων, ὡς ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς Αὐτόν»(Κολ. 1:20).

Τό Πασχάλιον πνεῦμα εἶναι εἰς ἡμᾶς μία ὑπόμνησις τοῦ θριάμβου τῆς ἀγάπης ἐπὶ τοῦ μίσους, τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου, τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ἀδικίας, τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς διαμάχης, τοῦ φωτός ἐπὶ τοῦ σκοτός. Ἡ Ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νά φέρῃ τήν μαρτυρίαν δι' αὐτήν τήν σεσαρκωμένην ἀγάπην, τήν ἀγάπην τοῦ σεσαρκωμένου Λόγου, ὁ ὁποῖος κατὰ τήν διάρκειαν τοῦ ἐπιγείου Αὐτοῦ ἔργου, ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τήν ἐντολήν ὅχι ἀπλῶς νά ἀγαπῶμεν τόν πλησίον ἡμῶν ὡς ἑαυτούς, ἀλλά ἐπίσης νά ἀγαπῶμεν τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν καί τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ εἰρηνικὴ συνύπαρξις Ἰουδαίων, Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν εἶναι οὐσιώδης διὰ τήν θεμελιώδη ἀκεραιότητα τῆς περιοχῆς. Ἐχομεν ζήσει ἐνταῦθα μαζί ἐπὶ γενεάς γενεῶν. Οὕτως πρέπει νά εἶναι καί διὰ τό μέλλον. Ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν νά εἴμεθα, νά εὐρισκώμεθα ἐνταῦθα διὰ τόν χριστιανικόν πληθυσμόν τῆς Ἀγίας Γῆς. Οἱ ἀριθμοί μας μειώνονται ἐν σχέσει μέ τό ὑπόλοιπον τοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα ἀφωσιωμένοι εἰς τήν βελτίωσιν τῶν εὐκαιριῶν διὰ τήν παιδείαν, ἀπασχόλησιν καί οἰκογενειακὴν ζωήν, ἡ ὁποία δίδει τήν δυνατότητα εἰς ὅλους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ὀνομάζουσι τήν Ἁγίαν Γῆν γενέτειράν των, νά ἡμποροῦν νά ζοῦν πλήρη καί εὐτυχισμένην ζωήν.

Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι μοναδική. Ἐδῶ Ἰουδαῖοι, Χριστιανοί καί Μουσουλμᾶνοι ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα ἐνότητος καί ποικιλίας, τό ὁποῖον δίδει ἔκφρασιν εἰς τήν διαθρησκειακὴν καί πολυπολιτισμικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς συγχρόνου ἡμῶν ζωῆς καί ἀπάντησιν εἰς τὰς προκλήσεις, τὰς ὁποίας ὁ κόσμος ἀντιμετωπίζει.

Καθῆκον ἡμῶν εἶναι νά ἐπεκτείνωμεν καί ἐμβαθύνωμεν τήν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, συνδιαλλαγῆς καί διαρκοῦς εἰρήνης εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν. Εἰς τοῦτο τό μέγα ἔργον, οἱ χριστιανοί ὅλων τῶν ὁμολογιῶν καλοῦνται νά ἐνώσουν δυνάμεις. Εἴθε ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀπὸ κοινοῦ νά δίδῃ μορφήν εἰς τοὺς λόγους τοῦ ψαλμωδοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶναι: «ἔλεος καί ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καί εἰρήνη κατεφίλησαν (ψαλμ. 84 (85), 10).

Εἰς τοῦτο τό μέγα καθῆκον καλούμεθα ὅλοι εἰς ἓνα δυναμικόν διάλογον – ἓνα διάλογον μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ὅπως καλούμεθα καί εἰς ἓνα διάλογον μεταξύ τῶν Χριστιανῶν καί τῶν πιστῶν μιᾶς ἐκάστης τῶν πίστεων ἡμῶν. Ἄς μὴ λησμονῶμεν ποτέ ὅτι ἡ ἐνότης τῆς πίστεως, εἰς τήν ὁποίαν οἱ Χριστιανοί καλοῦνται, δέν εἶναι καθ' ἑαυτό ἓν τέλος, ἀλλ' ἓν μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς μαρτυροῦμεν τήν ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἀγιώτατε, γνωρίζομεν ὅτι ἔχετε ἔλθει εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ὡς προσκυνητῆς, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐνταῦθα καλωσορίζουν ὑμᾶς καί ὡς ἀγγελιαφόρον εἰρήνης καί συμφιλίωσεως. Ταυτοχρόνως Ἡμεῖς, ὡς Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, χαιρετίζομεν ὑμᾶς μέ τὰς λέξεις τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος προτρέπει ἡμᾶς εἰς ἐκάστην θ.

λειτουργίαν νά «ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καί ἀχώριστον».

Ἀγιώτατε, ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων, τῶν συνηθροισμένων σήμερον ἐνταῦθα, εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τήν ἐπίσκεψιν ὑμῶν.

Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη.

Ὁ Θεός νά εὐλογήσῃ τό προσκύνημα Ὑμῶν».

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, Παρασκευή, 15 Μαΐου, 2009

ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ XVI, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ.

(Ὁ πρωτότυπος λόγος τοῦ Πάπα Βενεδίκτου XVI, ὅστις ἐξεφωνήθη εἰς τήν Ἀγγλικήν, δημοσιεύθη εἰς τήν Ἀγγλικήν ἔκδοσιν τοῦ ἱστοχώρου).

«Ἀγαπητοί Ἀδελφοί καί Ἀδελφαί ἐν Χριστῷ,

Μετά βαθείας εὐγνωμοσύνης καί χαρᾶς ἐπισκέπτομαι τό Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Ἀπό πολλοῦ ἀνέμενον τήν στιγμήν ταύτην. Εὐχαριστῶ τήν Αὐτοῦ Μακαριότητα τόν Πατριάρχην Θεόφιλον Γ΄ διὰ τās εὐγενεῖς αὐτοῦ λέξεις εἰς τόν ἀδελφικόν αὐτοῦ χαιρετισμόν, πρὸς τόν ὁποῖον ἐνθέρμως ἐν ἀμοιβαιότητι ἀνταποκρίνομαι. Ἐπίσης ἐκφράζω πρὸς ὅλους ὑμᾶς τήν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μου, διὰ τήν παροχήν τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς νά συναντήσω ξανά τούς πολλούς ἀρχηγούς τῶν Ἐκκλησιῶν καί Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων, παρόντας ἐνταῦθα.

Τήν πρωΐαν αὐτήν φέρω εἰς τήν μνήμην μου τās ἱστορικές συναντήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν λάβει χώραν ἐδῶ εἰς τά Ἱεροσόλυμα μεταξύ τοῦ προκατόχου μου Πάπα Παύλου VI καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου I καί ἐπίσης μεταξύ τοῦ Πάπα Ἰωάννου Παύλου II καί τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου. Αἱ συναντήσεις αὐταί, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπισκέψεως μου σήμερον, ἔχουν μεγάλην συμβολικὴν σημασίαν. Αὐταί ἀναπολοῦν ὅτι τό φῶς τῆς Ἀνατολῆς (πρβλ. Ἦσ. 60,1 / Ἀποκ. 21,10) ἔχει φωτίσει ὅλον τόν κόσμον ἀπό τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν «ἀνατολή ἐξ ὕψους», ἦλθε νά ἐπισκεφθῇ ἡμᾶς (Λουκ. 1, 78) καί αὐταί μᾶς ὑπενθυμίζουν ἐπίσης ὅτι ἐντεῦθεν τό Εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Ἰστάμενοι εἰς τοῦτον τόν καθαγιασμένον τόπον παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὁ ὁποῖος σημειοῖ τόν χῶρον, ἔνθα ὁ σταυρωθεὶς Κύριος ἡμῶν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν δι' ὅλην τήν ἀνθρωπότητα καί πλησίον τοῦ ὑπερώου, ἔνθα τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς «ἦσαν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τό αὐτό» (Πράξ. 2,1). ποῖος θά ἠδύνατο νά μὴν αἰσθανθῇ παρρωρημένος νά ἀποδώσῃ τήν πληρότητα τῆς καλῆς θελήσεως, καί νά ἀναγγεῖλῃ τήν διάθεσιν μαθητείας καί πνευματικῆς ἐπιθυμίας εἰς τās οἰκουμενικάς ἡμῶν προσπάθειάς; Προσεύχομαι, ὥστε ἡ συνάντησις ἡμῶν σήμερον νά δώσῃ νέαν ὥθησιν εἰς τήν ἐργασίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ διαλόγου μεταξύ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, προσθέτους εἰς τούς προσπάτους καρπούς τῆς μελέτης τῶν κειμένων καί ἄλλων κοινῶν πρωτοβουλιῶν.

Ἰδιαιτέρα ὑπῆρξεν ἡ χαρά τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν ὡς ἐκ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος Βαρθολομαίου

Ι, εἰς τήν πρόσφατον Σύνοδον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρώμης, ἀφιερωμένην εἰς τό θέμα: «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἰς τήν Ζωήν καί τήν Ἀποστολήν τῆς Ἐκκλησίας». Ὁ ἔνθερμος καλωσορισμός, μετά τοῦ ὁποίου Ἐκεῖνος ἐγένετο δεκτός καί ἡ συγκινητική αὐτοῦ παρέμβασις ἦσαν εἰλικρινεῖς ἐκφράσεις τῆς βαθείας πνευματικῆς χαρᾶς, πηγαζούσης ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως, εἰς τήν ὁποίαν ἡ κοινωνία εἶναι ἤδη παροῦσα μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν. Μία τοιαύτη οἰκουμενική ἐμπειρία φέρει καθάραν μαρτυρίαν τοῦ συνδέσμου μεταξύ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Ἐκτείνων τὰς χεῖρας Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, ὁ Ἰησοῦς ἀπεκάλυψε τό πλήρωμα τῆς ἐπιθυμίας Αὐτοῦ νά ἐλκύσῃ ὅλους πρὸς ἑαυτόν, ἐνώνων αὐτούς ὁμοῦ εἰς ἓν (πρβλ. Ἰω. 12,32). Ἐμφυσῶν τό Πνεῦμα Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἀπεκάλυπεν εἰς ἡμᾶς τήν δύναμιν Αὐτοῦ νά καθιστᾷ ἡμᾶς ἱκανούς νά μετέχωμεν εἰς τήν ἀποστολήν Αὐτοῦ τῆς συνδιαλλαγῆς (πρβλ. Ἰω. 19,30, 20, 22-23). Εἰς αὐτὴν τήν ἐμφύσησιν, διὰ τῆς λυτρώσεως, ἡ ὁποία ἐνώνει, εὐρίσκεται ἡ ἀποστολή ἡμῶν! Ἀπορεῖ τις ὀλίγον, ἐπομένως, διὰ τό ὅτι ἀκριβῶς εἰς τήν διακαῇ ἡμῶν ἐπιθυμίαν νά φέρωμεν τόν Χριστόν εἰς τοὺς ἄλλους, νά καταστήσωμεν γνωστόν τό μήνυμα Αὐτοῦ τῆς συνδιαλλαγῆς (πρβλ. Β' Κορ. 5,19), ἡμεῖς αἰσθανόμεθα τήν ἐντροπήν τῆς διαιρέσεως ἡμῶν. Ἀκόμη ἀπεσταλμένοι ἔξω πρὸς τόν κόσμον (πρβλ. Ἰω. 20,21) ἐνδυναμούμενοι ὑπὸ τῆς ἐνοποιῶς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (αὐτόθ. στίχ. 22), διακηρύσσοντες τήν συνδιαλλαγὴν, ἡ ὁποία ἐλκύει ὅλους νά πιστεύσουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ (αὐτόθ. στίχ. 31), ἡμεῖς θά εὕρωμεν τήν δύναμιν νά ἀναδιπλασιάσωμεν τὰς προσπάθειάς ἡμῶν, νά τελειοποιήσωμεν τήν κοινωνίαν ἡμῶν, νά κάμωμεν αὐτὴν τελείαν, νά φέρωμεν ἠνωμένην μαρτυρίαν εἰς τήν ἀγάπην τοῦ Πατρός, ὁ ὁποῖος ἀποστέλλει τόν Υἱόν, ὥστε ὁ κόσμος νά γνωρίσῃ τήν ἀγάπην Ἐκείνου δι' ἡμᾶς (πρβλ. Ἰω. 17,23). Περίπου πρὶν ἀπὸ δύο χιλιάδες ἔτη, κατὰ μῆκος τούτων τῶν ἰδίων ὁδῶν, μία ὁμάς Ἑλλήνων ὑπέβαλον αὐτὴν τήν παράκλησιν εἰς τόν Φίλιππον: «Κύριε, θέλομεν τόν Ἰησοῦν ἰδεῖν» (Ἰω. 12,21). Αὕτη εἶναι μία παράκλησις γενομένη ξανά ὑφ' ἡμῶν σήμερον, ἐδῶ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ, εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν, εἰς τήν περιοχὴν αὐτὴν καί τόν κόσμον ὅλον. Πῶς ἀπαντῶμεν; Ἀκούγεται ἡ ἀπάντησις ἡμῶν; Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀφυπνίζει ἡμᾶς ὡς πρὸς τήν βαρύτητα τῆς ἀπαντήσεως ἡμῶν: τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν νά διδάσκωμεν καί νά κηρύσσωμεν. Λέγει: «ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ ρήματος Χριστοῦ (Ρωμ. 10,17)». Εἶναι ἐπιτακτικόν ἐπομένως οἱ Χριστιανοὶ ἡγέτες καί αἱ Κοινότητες αὐτῶν νά δίδουν δυνατὴν μαρτυρίαν εἰς ὅ,τι ἡ πίστις ἡμῶν διακηρύσσει: τόν αἰώνιον Λόγον, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τόν χῶρον καί χρόνον εἰς αὐτὴν τήν γῆν, Ἰησοῦν τόν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὁ ὁποῖος περιεπάτησεν εἰς αὐτούς τοὺς δρόμους καί διὰ τῶν λόγων καί πράξεων Αὐτοῦ καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους κάθε ἡλικίας εἰς τήν ζωὴν τῆς ἀληθείας καί τῆς ἀγάπης.

Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἐνῶ ἐνθαρρύνω ὑμᾶς νά διακηρύσσητε χαρμοσύνως τόν Ἀναστάντα Κύριον, ἐπιθυμῶ ἐπίσης νά ἀναγνωρίσω τό ἔργον πρὸς αὐτόν τόν σκοπὸν τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρχονται τακτικῶς εἰς αὐτὴν τήν πόλιν. Φαίνεται εἰς ἐμέ ὅτι ἡ μεγίστη ὑπηρεσία, τήν ὁποίαν οἱ Χριστιανοὶ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ δύνανται νά προσφέρουν πρὸς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν εἶναι ἡ ἀνάπτυξις καί ἡ παιδεία μιᾶς περαιτέρω γενεᾶς καλῶς πεπληροφορημένων καί ἀφωσιωμένων Χριστιανῶν, ἐνθέρμων εἰς τήν ἐπιθυμίαν αὐτῶν νά συνεισφέρουν γενναιοδῶρως εἰς τήν θρησκευτικὴν καί πολιτιστικὴν ζωὴν αὐτῆς τῆς μοναδικῆς καί ἁγίας Πόλεως. Ἡ θεμελιώδης προτεραιότης κάθε Χριστιανοῦ ἡγέτου εἶναι ἡ τροφοδότησις τῆς πίστεως τῶν ἀτόμων καί τῶν οἰκογενειῶν, τῶν ἐμπεπιστευμένων εἰς τήν ποιμαντικὴν αὐτοῦ φροντίδα. Τοῦτο τό κοινόν ποιμαντικόν ἐνδιαφέρον θά διαβεβαιώσῃ ὅτι αἱ συνήθεις συναντήσεις ὑμῶν εἶναι σημειωμένοι ἀπὸ τήν σοφίαν

καί τήν ἀδελφικήν ἀγάπην, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι, διά νά ὑποστηρίξητε ὁ εἷς τόν ἄλλον καί νά συνδέσητε μέ ἀμφοτέρας ταύτας τάς χαράς καί τάς εἰδικάς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι σημαδεύουν τάς ζωάς τοῦ λαοῦ ὑμῶν. Προσεύχομαι, ὥστε αἱ ἐπιδιώξεις τῶν Χριστιανῶν τῶν Ἱεροσολύμων νά κατανοηθοῦν ὡς συμφωνοῦσαι πρὸς τάς ἐπιδιώξεις ὅλων τῶν κατοίκων αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ θρησκευματος αὐτῶν: μία ζωή θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καί ἰδίως διά τήν νεολαίαν – ἀνεμπόδιστος πρόσβασις πρὸς τήν παιδείαν καί ἀπασχόλησιν, προοπτική καταλλήλου στεγάσεως καί οἰκογενειακῆς κατοικίας καί δυνατότης νά ὠφεληθοῦν καί νά συνεισφέρουν εἰς τήν οἰκονομικήν σταθερότητα.

Μακαριώτατε,

Εὐχαριστῶ ὑμᾶς ξανά διά τήν εὐγένειαν ὑμῶν νά μέ προσκαλέσητε ἐνταῦθα, ὁμοῦ μετά τῶν ἄλλων φιλοξενουμένων. Ἐφ' ἓνα ἕκαστον ὑμῶν καί ἐπὶ τάς Κοινότητας, τάς ὁποίας ὑμεῖς ἀντιπροσωπεύετε, ἐπικαλοῦμαι ἐν ἀφθονίᾳ δαψιλεῖς τάς εὐλογίας τοῦ θεοῦ διά δύναμιν καί σοφίαν. Εἴθε ὅλοι ὑμεῖς νά ἐνδυναμωθῇτε ὑπό τῆς ἐλπίδος τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία δέν διαψεύδει!».

ngg_shortcode_0_placeholder